

Sygn. akt (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Włodarczyk

Protokolant: Anna Bodalska – Krydowska

Przy udziale Marii Jaskuły – Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2019 r.

sprawy **T. S.**

syna M. i I. z domu S., urodzonego w dniu (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 8 września 2018 roku w J., powiecie (...), województwie (...), na ulicy (...), będącej drogą publiczną, w ruchu lądowym kierował samochodem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, to jest 0,60 mg/l oraz 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka

- oskarżonego T. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k., przyjmując, iż zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiła 0,57 mg/l i 0,52 mg/l i za ten czyn na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje oskarżonego i wymierza mu karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 25 (dwadzieścia pięć) złotych każda;
- na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego T. S. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
- na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego T. S. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 (pięciu tysięcy) złotych;
- zwalnia oskarżonego T. S. od ponoszenia kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. zakres uzasadnienia wyroku ograniczono do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku wydanego wobec oskarżonego T. S. oraz rozstrzygnięć zawartych w wyroku.

T. S. został uznany za winnego tego, że w dniu 8 września 2018 r w J. pow. O., woj. (...), na ulicy (...), będącej drogą publiczną, w ruchu lądowym, kierował samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 0,60 mg/l oraz 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. czynu z art. 178a § 1 k.k.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., którego dopuścił się oskarżony, sankcjonuje prowadzenie w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Istota tego czynu polega na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego, określony w art. 115 § 16 k.k. zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. może być popełnione tylko z winy umyślnej co oznacza, że sprawca świadomie wykonuje czynności, których konsekwencją jest spowodowanie skutków określonych w w/w przepisie. Czyn z art. 178a § 1 k.k., którego dopuścił się oskarżony jest nadto przestępstwem formalnym, co oznacza, że do jego popełnienia nie jest konieczne wystąpienie konkretnego niebezpieczeństwa w ruchu.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie okoliczności popełnienia przez oskarżonego przestępstwa nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k.

T. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze w trybie art. 387 § 1 kpk wnosząc o wymierzenie mu kary grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 25 (dwadzieścia pięć) złotych każda oraz orzeczenie wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (trzech) lat oraz obowiązku uiszczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszy Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 (pięciu tysięcy) złotych. Wnioskowi oskarżonemu w tym zakresie nie sprzeciwił się prokurator.

Odnosnie wymiaru kary Sąd zważył, co następuje.

Wymierzając oskarżonemu karę i środki karne za przypisany mu czyn, Sąd kierował się zasadami wymiaru kary kształtującymi system sądowego wymiaru kary, a mianowicie zasadą swobodnego uznania sędziowskiego w granicach przewidzianych w ustawie, zasadą winy, zasadą nakazującą uwzględnienie stopnia społecznej szkodliwości czynu, oraz mając na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara winna osiągnąć względem oskarżonego, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył fakt przyznania się oskarżonego do zarzucanego mu czynu. Postawa oskarżonego wskazywała, iż chce on współpracować z organami ścigania. T. S. wyraził chęć dobrowolnego poddania się karze, co musi wpływać łagodząco na wymiar kary, utrzymanej bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Z kolei okolicznością obciążającą oskarżonego jest jego stan nietrzeźwości, który ponad dwukrotnie przekraczał granicę wskazaną w art. 115 § 16 k.k.

Wymiar kary winien także uwzględniać potrzeby prewencji ogólnej. Fakt poruszania się nietrzeźwych kierowców jest plagą polskich dróg. Zatem tego typu zachowania powinny być surowo karane, by znalazły oddźwięk w społeczeństwie.

Uznając winę oskarżonego T. S. Sąd uznał, że wniosek oskarżonego złożony w trybie art. 387 § 1 k.p.k. zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazał go na karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 25 (dwadzieścia pięć) złotych każda stawka.

Określając rozmiar kary grzywny, Sąd miał na uwadze zarówno stopień winy oskarżonego, jak również stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu. Sąd uznał, że kara w takim jej wymiarze pozwoli oskarżonemu w pełni zrozumieć naganność jego zachowania. Nadto w przedmiotowym przypadku kara pozbawienia wolności byłaby w ocenie Sądu karą nadmiernie surową.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze, że celem Sądu jest nie tylko ukaranie sprawcy przestępstwa, ale również spowodowanie, aby osoba, która popełniła czyn przestępny więcej tego nie czyniła i poprawiła swoje zachowanie. Z

tych też względów Sąd uznał, że w przypadku oskarżonego, wymierzona przez Sąd kara grzywny w pełni spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Sąd będąc do tego zobligowany na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat. Sąd biorąc pod uwagę całokształt okoliczności uznał, że wyłączenie oskarżonego jako kierowcy na 3 lata, będzie okresem wystarczającym i jednocześnie odpowiednim do stopnia winy i okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu. W ocenie Sądu oskarżony swoją postawą dał podstawy do tego, aby przyjąć, że nie gwarantuje zachowania należytego bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Jest to minimalny okres.

Nadto na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zdaniem Sądu orzeczony środek karny będzie spełniać wobec oskarżonego funkcję represyjną i wychowawczą, a ponadto będzie w rzeczywistości jedyną finansowo odczuwalną konsekwencją popełnionego czynu. W ocenie Sądu wysokość świadczenia pieniężnego w pełni odpowiada stopniowi zawinienia oskarżonego, jak też nie przekracza jego możliwości zarobkowych.

O kosztach postępowania orzekając z uwzględnieniem sytuacji majątkowej oskarżonego, który został zobowiązany do uiszczenia kary grzywny oraz świadczenia pieniężnego i na podst. art. 624 § 1 kpk zwolnił go od ich ponoszenia, przejmując wydatki na Skarb Państwa.